REGULAMENTUL (CE) NR. 874/2009 AL COMISIEI

din 17 septembrie 2009

de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului privind procedura în fața Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante

(reformare)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante [1], în special articolul 114,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1239/95 al Comisiei din 31 mai 1995 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului privind procedura față de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante [2] a fost modificat de mai multe ori și în mod substanțial [3]. Din motive de claritate, ar trebui, cu ocazia noilor modificări, să se procedeze la reformarea regulamentului menționat.

(2) Regulamentul (CE) nr. 2100/94 („regulamentul de bază”) stabilește un nou sistem comunitar de protecție a soiurilor de plante valabil pe tot teritoriul Comunității.

(3) Acest sistem trebuie pus în practică în mod eficient de către Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante („Oficiul”), care este asistat, în scopul efectuării examinării tehnice a soiurilor de plante respective, de către oficiile de examinare, și care poate să solicite sprijinul agențiilor naționale pe care le-a mandatat în acest scop sau al unuia dintre serviciile sale proprii create în acest scop. Pentru aceasta trebuie definite relațiile dintre Oficiu și serviciile sale proprii, oficiile de examinare și agențiile naționale.

(4) Oficiul ar trebui să plătească oficiilor de examinare o indemnizație pentru efectuarea examinării tehnice, avându-se în vedere recuperarea totală a costurilor suportate. Consiliul de administrație ar trebui să stabilească metode uniforme de calculare a costurilor.

(5) Deciziile Oficiului pot fi atacate în fața camerei de recurs a Oficiului. Ar trebui să fie adoptate dispoziții privind procedura camerei de recurs. Consiliul de administrație poate, dacă este cazul, să înființeze una sau mai multe camere de recurs suplimentare.

(6) Ar trebui să fie considerate drept o bază de decizie suficientă rapoartele de examinare întocmite de autoritățile unui stat membru sau ale unei țări terțe membre a Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV).

(7) Utilizarea mijloacelor electronice pentru depunerea de solicitări, obiecțiuni sau recursuri, precum și furnizarea de documente de către Oficiu ar trebui să fie permise. În plus, ar trebui să se dea posibilitatea Oficiului să emită în format electronic certificate referitoare la protecția comunitară a soiurilor de plante. De asemenea, ar trebui să fie posibilă publicarea prin mijloace electronice a informațiilor referitoare la protecția comunitară a soiurilor de plante. În fine, ar trebui să fie permisă stocarea pe suport electronic a dosarelor referitoare la proceduri.

(8) Președintele Oficiului ar trebui împuternicit să stabilească toate detaliile necesare referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare sau stocare.

(9) Anumite dispoziții ale articolelor 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 și 100 din regulamentul de bază prevăd în mod explicit că trebuie sau se pot adopta norme de punere în aplicare. Ar trebui elaborate alte norme de punere în aplicare, dacă se impun clarificări.

(10) Intrarea în vigoare a unui transfer de protecție comunitară a soiurilor de plante sau a unui transfer de drept la o astfel de protecție ar trebui stabilită în cadrul dispozițiilor care reglementează înscrierea în registre.

(11) Consiliul de administrație al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante a fost consultat.

(12) Măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent de protecție a soiurilor de plante,

[1] JO L 227, 1.9.1994, p. 1.
[2] JO L 121, 1.6.1995, p. 37.
[3] A se vedea anexa II.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

PĂRȚILE LA PROCEDURĂ, OFICIUL ȘI OFICIILE DE EXAMINARE

CAPITOLUL I

Părțile la procedură

Articolul 1

Părțile la procedură

(1) Pot fi părți la procedură în fața Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante, denumit în continuare „Oficiul", următoarele persoane:

(a) solicitantul care depune o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante;

(b) autorul unei obiecțiuni, în sensul articolului 59 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2100/94, denumit în continuare „regulamentul de bază";

(c) titularul (titularii) unei protecții comunitare a soiurilor de plante, denumit în continuare „titularul";

(d) orice persoană a cărei cerere sau solicitare constituie o condiție prealabilă pentru o decizie a Oficiului.

(2) Oficiul poate să autorizeze, la cerere scrisă, toate persoanele terțe la care nu se face referire la alineatul (1), dar care sunt vizate în mod direct și individual, să intervină în calitate de părți la procedură.

(3) Toate persoanele fizice sau juridice, precum și toate organismele asimilate unei persoane juridice în temeiul legislației de care depinde aceasta sunt considerate ca fiind „persoane" în sensul alineatelor (1) și (2).

Articolul 2

Desemnarea părților la procedură

(1) Orice parte la procedură se desemnează prin nume și adresă.

(2) În cazul persoanelor fizice, numele se înțelege în sensul numelui de familie și al prenumelor. În cazul persoanelor juridice, întreprinderilor sau societăților, numele corespunde denumirii oficiale a acestora.

(3) Adresele cuprind toate informațiile administrative relevante, inclusiv numele statului în care partea la procedură este rezidentă sau în care se află sediul sau reprezentanța acesteia. Este preferabil să se indice o singură adresă pentru fiecare dintre părțile la proceduri; în cazul în care se menționează mai multe adrese, se ia în considerare numai adresa care figurează la prima poziție, cu excepția cazului în care partea la proceduri desemnează ca adresă de notificare una dintre celelalte adrese.

Președintele Oficiului stabilește detaliile referitoare la adresă, incluzând orice detalii ale altor legături de comunicare a datelor considerate a fi necesare.

(4) Atunci când una dintre părțile la procedură este o persoană juridică, aceasta se desemnează și prin numele și adresa persoanei fizice care este mandatarul său în temeiul legislației naționale aplicabile. Dispozițiile alineatului (2) se aplică *mutatis mutandis* acestei persoane fizice.

Oficiul poate acorda derogări de la obligația prevăzută în prima teză a primului paragraf.

(5) În cazul în care Comisia sau un stat membru sunt părți la procedură, aceasta sau acesta indică numele și adresa unui mandatar pentru fiecare procedură la care sunt părți.

Articolul 3

Limbile folosite de părțile la procedură

(1) În cazul în care partea la procedură alege o limbă oficială a Uniunii Europene pentru redactarea primului document pe care îl depune la Oficiu și pe care l-a semnat în acest sens, limba respectivă se folosește de către partea la procedură până când Oficiul ia o hotărâre definitivă asupra cererii.

(2) În cazul în care partea la procedură depune, după ce semnează în acest scop, un document redactat într-o altă limbă oficială a Uniunii Europene decât cea folosită în temeiul alineatului (1), respectivul document este considerat ca parvenind Oficiului la data primirii traducerii lui, asigurată de către alte servicii. Oficiul poate acorda derogări de la această obligație.

(3) În cazul în care, pentru procedura orală, una dintre părțile la procedură folosește o altă limbă decât cea oficială a Uniunii Europene care este utilizată de către membrii competenți ai personalului Oficiului, de către alte părți la procedură sau de către toate părțile și pe care respectiva parte este obligată să o folosească, aceasta din urmă ia măsurile necesare pentru a asigura interpretarea simultană în limba oficială. În lipsa interpretării, procedura orală poate avea loc în limbile utilizate de către membrii personalului Oficiului și de către celelalte părți la procedură.

Articolul 4

Limbile folosite în procedura orală și în anchetă

(1) Toate părțile la procedură, toți martorii și experții audiați în cadrul procedurii orale în scopul anchetei pot folosi una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene.

(2) În cazul în care se hotărăște trecerea la ancheta menționată la alineatul (1), la cererea uneia dintre părțile la procedură, părțile, martorii și experții care nu stăpânesc suficient una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene nu se audiază decât dacă partea care a formulat cererea ia măsurile necesare pentru a asigura interpretarea în limbile folosite în comun de către toate părțile la procedură sau, în absența acestora, de către membrii personalului Oficiului.

Oficiul poate face derogări de la dispozițiile primului paragraf.

(3) Declarațiile făcute în cursul procedurii orale sau al anchetei de către membrii personalului Oficiului, de către părțile la procedură, de către martori sau experți în una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene sunt consemnate în procesul-verbal în limba în care au fost făcute. Declarațiile făcute în orice altă limbă sunt consemnate în procesul-verbal în limba folosită de către membrii personalului Oficiului.

Articolul 5

Traducerea documentelor prezentate de către părțile la procedură

(1) În cazul în care o parte la procedură depune un document redactat într-o altă limbă decât una dintre limbile oficiale ale Uniunii Europene, Oficiul poate cere respectivei părți să prezinte o traducere în limba pe care trebuie să o folosească sau care este folosită de către membrii personalului Oficiului.

(2) În cazul în care o parte la procedură prezintă sau trebuie să prezinte traducerea unui document, Oficiul poate să ceară prezentarea, într-un termen stabilit de el, a unui certificat care să ateste că traducerea este fidelă originalului.

(3) În cazul în care traducerea menționată la alineatul (1) și certificatul menționat la alineatul (2) nu sunt prezentate, se consideră că documentul original nu a fost depus la Oficiu.

CAPITOLUL II

Oficiul

Secțiunea 1

Comitetele oficiului

Articolul 6

Calificările membrilor comitetelor

(1) Comitetul sau comitetele menționate la articolul 35 alineatul (2) din regulamentul de bază sunt compuse exclusiv din tehnicieni sau din juriști, sau din tehnicieni și juriști, la alegerea președintelui Oficiului.

(2) Se consideră tehnician orice persoană titulară a unei diplome sau cu experiență recunoscută în botanică.

(3) Se consideră jurist orice persoană titulară a unei diplome în drept sau cu experiență recunoscută în materie de proprietate intelectuală sau de înregistrare a soiurilor de plante.

Articolul 7

Deciziile comitetelor

(1) În afară de deciziile luate în temeiul articolului 35 alineatul (2) din regulamentul de bază, comitetele se pronunță asupra următoarelor probleme:

— efectul nonsuspensiv al unei decizii, în conformitate cu articolul 67 alineatul (2) din regulamentul de bază;

— revizia prejudicială prevăzută la articolul 70 din regulamentul de bază;

— *restitutio in integrum* menționat la articolul 80 din regulamentul de bază; și

— repartizarea cheltuielilor în temeiul articolului 85 alineatul (2) din regulamentul de bază și al articolului 75 din prezentul regulament.

(2) Comitetele iau decizii cu majoritate de voturi.

Articolul 8

Atribuțiile membrilor comitetelor

(1) În cadrul comitetelor se desemnează un raportor însărcinat să acționeze în numele comitetului respectiv.

(2) Raportorul exercită, între altele, următoarele atribuții:

(a) execută sarcinile prevăzute la articolul 25 din prezentul regulament și se asigură de predarea rapoartelor de către oficiile de examinare menționate la articolele 13 și 14;

(b) asigură buna desfășurare a procedurii în cadrul Oficiului, inclusiv prin semnalarea iregularităților care trebuie remediate de către partea la procedură și prin stabilirea de termene; și

(c) conduce consultări riguroase și schimburi de informații cu părțile la procedură în cauză.

Articolul 9

Rolul președintelui

Președintele Oficiului supraveghează coerența hotărârilor luate de către Oficiu. Președintele stabilește, mai ales, condițiile care determină hotărârile privind obiecțiile prezentate în sensul articolului 59 din regulamentul de bază și deciziile prevăzute la articolele 61, 62, 63 sau 66 din regulamentul de bază.

Articolul 10

Consultări

Membrii personalului Oficiului pot folosi în mod gratuit localul agențiilor naționale însărcinate cu anumite funcții administrative în temeiul articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum și localul oficiilor de examinare menționate la articolele 13 și 14 din prezentul regulament, pentru a organiza consultări periodice cu părțile la procedură și cu persoane terțe.

Secțiunea 2

Camerele de recurs

Articolul 11

Camerele de recurs

(1) Se instituie o cameră de recurs competentă pentru a hotărî asupra recursurilor formulate împotriva deciziilor menționate la articolul 67 din regulamentul de bază. La propunerea Oficiului, Consiliul de administrație poate, dacă este cazul, să înființeze camere de recurs suplimentare, caz în care sarcinile trebuie repartizate între camerele astfel create.

(2) Fiecare cameră de recurs este alcătuită din tehnicieni și din juriști. Articolul 6 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*. Președintele trebuie să fie jurist.

(3) Pentru fiecare cauză, președintele camerei de recurs desemnează, dintre membrii camerei, un raportor care va fi însărcinat să examineze recursul. Această examinare include ancheta, dacă este cazul.

(4) Camera de recurs ia decizii cu majoritatea voturilor membrilor săi.

Articolul 12

Grefele camerelor de recurs

(1) Președintele Oficiului creează o grefă pe lângă fiecare cameră de recurs. Membrii personalului Oficiului sunt excluși din grefă dacă au participat la procedurile privind deciziile atacate.

(2) Personalul grefei are cu precădere următoarele atribuții:

— să întocmească procesul-verbal al procedurii orale și al anchetei, în conformitate cu articolul 63 din prezentul regulament;

— să determine valoarea cheltuielilor ce trebuie achitate în temeiul articolului 85 alineatul (5) din regulamentul de bază și al articolului 76 din prezentul regulament; și

— să confirme, în conformitate cu articolul 77 din prezentul regulament, orice plată a cheltuielilor efectuată între părțile la procedură.

CAPITOLUL III

Oficiile de examinare

Articolul 13

Desemnarea unui oficiu de examinare în temeiul articolului 55 alineatul (1) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Consiliul de administrație încredințează responsabilitatea examinării tehnice unui organism competent al unui stat membru, președintele Oficiului notifică acest fapt la organismul respectiv, denumit în continuare „oficiu de examinare". Această atribuție intră în vigoare din ziua notificării ei de către președintele Oficiului. Prezenta dispoziție se aplică *mutatis mutandis* dacă atribuția conferită unui oficiu de examinare este retrasă, sub rezerva dispozițiilor articolului 15 alineatul (6) din prezentul regulament.

(2) Membrii personalului oficiului de examinare care participă la examinarea tehnică nu trebuie să folosească în scopuri neautorizate sau să divulge unei persoane neautorizate faptele, documentele și informațiile de care iau cunoștință în cursul examinării tehnice sau cu ocazia efectuării acesteia. Membrii personalului sunt supuși acestei obligații și după executarea examinării tehnice, după încetarea funcției sau după retragerea atribuției conferite oficiului de examinare.

(3) Dispozițiile de la alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* materialului unui soi de plante pus la dispoziția oficiului de examinare de către solicitant.

(4) Oficiul controlează punerea în practică a dispozițiilor de la alineatele (2) și (3) și hotărăște asupra excluderii membrilor personalului oficiilor de examinare sau asupra obiecțiilor prezentate cu privire la aceștia, în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) din regulamentul de bază.

Articolul 14

Desemnarea unui oficiu de examinare în temeiul articolului 55 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Oficiul hotărăște să încredințeze unui alt organism responsabilitatea examinării tehnice a soiurilor de plante, în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din regulamentul de bază, acesta transmite spre aprobare Consiliului de administrație o notă în care se precizează motivele de ordin tehnic care au condus la alegerea acestui organism drept oficiu de examinare.

(2) În cazul în care Oficiul decide să înființeze un serviciu propriu însărcinat cu examinarea tehnică a soiurilor de plante în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din regulamentul de bază, acesta transmite spre aprobare Consiliului de administrație o notă în care se precizează motivele de ordin tehnic și economic care justifică înființarea și alegerea locului de instalare a serviciului menționat.

(3) În cazul în care Consiliul de administrație a aprobat notele prevăzute la alineatele (1) și (2), președintele Oficiului poate, atunci când responsabilitatea examinării tehnice este încredințată unui organism în sensul alineatului (1), să notifice acestuia din urmă aprobarea sau, atunci când această responsabilitate este încredințată unui serviciu al Oficiului, în conformitate cu alineatul (2), să publice un aviz cu privire la aprobare în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Această atribuție nu poate fi retrasă decât cu acordul Consiliului de administrație. Articolul 13 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* membrilor personalului organismului menționat la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 15

Procedura de desemnare a unui oficiu de examinare

(1) Atunci când responsabilitatea examinării tehnice este încredințată unui oficiu de examinare, între Oficiu și oficiul de examinare în cauză se încheie un acord scris, care prevede că acesta din urmă efectuează examinarea tehnică a soiurilor de plante, în schimbul indemnizației prevăzute la articolul 58 din regulamentul de bază. Când responsabilitatea examinării tehnice este încredințată unui serviciu al Oficiului, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2), Oficiul aplică regulile interne privind metodele de lucru ale serviciului.

(2) Încheierea acordului scris are ca efect faptul că actele întocmite sau pe cale de a fi întocmite, în conformitate cu termenii acordului, de către membrii personalului oficiului de examinare trebuie să fie considerate de către terți drept acte ale Oficiului.

(3) În cazul în care oficiul de examinare hotărăște să ceară ajutor altor servicii tehnice calificate, în conformitate cu articolul 56 alineatul (3) din regulamentul de bază, trebuie ca în prealabil numele acestor servicii să figureze în acordul scris încheiat cu Oficiul. Articolul 81 alineatul (2) din regulamentul de bază și articolul 13 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* membrilor personalului în cauză, care trebuie să semneze un angajament scris de respectare a obligațiilor de confidențialitate.

(4) Oficiul achită oficiului de examinare o indemnizație pentru efectuarea examinării tehnice, avându-se în vedere recuperarea totală a costurilor suportate. Consiliul de administrație stabilește, pe o bază uniformă, metoda de calcul a costurilor și elementele constitutive ale acestor costuri, care se aplică tuturor oficiilor de examinare desemnate.

(5) Oficiul de examinare supune periodic atenției Oficiului o descriere amănunțită a costurilor legate de executarea examinării tehnice și de păstrarea probelor de referință necesare acestor examinări. În cazul stabilit la alineatul (3), oficiul de examinare remite separat Oficiului un raport de audit privind serviciile pentru care se cere sprijin.

(6) Retragerea atribuțiilor conferite unui oficiu de examinare produce efecte doar la data intrării în vigoare a rezilierii acordului scris menționat la alineatul (1).

TITLUL II

PROCEDURA ÎN FAȚA OFICIULUI

CAPITOLUL I

Cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante

Secțiunea 1

Acțiunile întreprinse de solicitant

Articolul 16

Depunerea cererii

(1) Cererea pentru obținerea protecției comunitare a soiurilor de plante se depune la Oficiu, la agențiile naționale desemnate sau la serviciile înființate în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din regulamentul de bază.

Dacă cererea este depusă la Oficiu, aceasta se poate înainta în format tipărit sau prin intermediul mijloacelor electronice. Dacă este depusă la agențiile naționale sau la serviciile Oficiului, ea se înaintează în format tipărit în dublu exemplar.

(2) Informațiile transmise Oficiului în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază cuprind:

— informații care permit identificarea solicitantului și, dacă este cazul, a mandatarului acestuia;

— titulatura agenției naționale sau a serviciului Oficiului la care s-a depus cererea pentru protecție comunitară a soiurilor de plante; și

— denumirea provizorie a soiului în cauză.

(3) Oficiul va pune la dispoziție gratuit următoarele formulare:

(a) un formular de cerere și un chestionar tehnic, în scopul depunerii unei cereri pentru obținerea protecției comunitare a soiurilor de plante;

(b) un formular de transmitere a informațiilor menționate la alineatul (2), în care să se precizeze consecințele omiterii de orice fel a transmiterii.

(4) Solicitantul completează și semnează formularele menționate la alineatul (3). Dacă cererea este înaintată prin mijloace electronice, ea trebuie să fie în conformitate cu articolul 57 alineatul (3) paragraful al doilea referitor la semnătură.

Articolul 17

Recipisa cererii

(1) Atunci când o agenție națională mandatată în temeiul articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază sau un serviciu al Oficiului înființat în temeiul aceleiași dispoziții primește o cerere, acesta transmite Oficiului, împreună cu cererea, în conformitate cu articolul 49 alineatul (2) din regulamentul de bază, o recipisă a cererii. Recipisa menționează numărul de dosar atribuit de către agenția națională sau de către serviciul Oficiului, numărul de documente transmise și data primirii cererii de către agenția națională sau de către serviciul Oficiului. Agenția națională sau serviciul Oficiului remite solicitantului o copie a recipisei.

(2) Atunci când Oficiul primește o cerere direct de la solicitant sau prin intermediul unui serviciu al Oficiului sau al unei agenții naționale, Oficiul trebuie, sub rezerva altor dispoziții, să înscrie un număr de dosar și data primirii pe documentele care însoțesc cererea și să elibereze solicitantului o recipisă. Recipisa precizează numărul de dosar atribuit de către Oficiu, numărul de documente primite, data primirii la Oficiu și data de depunere în sensul articolului 51 din regulamentul de bază. Dacă cererea a fost depusă la o agenție națională sau la un serviciu al Oficiului, Oficiul transmite acestui organism o copie a recipisei.

(3) În cazul în care Oficiul primește o cerere depusă la o agenție națională sau la un serviciu al Oficiului după expirarea termenului de o lună de la depunerea acesteia de către solicitant, „data depunerii" în sensul articolului 51 din regulamentul de bază nu poate fi anterioară datei de primire la Oficiu, decât dacă Oficiul constată, pe baza unor probe suficiente, că solicitantul l-a informat în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază și cu articolul 16 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 18

Condiții stabilite la articolul 50 alineatul (1) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Oficiul constată că cererea nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 50 alineatul (1) din regulamentul de bază, acesta îl informează pe solicitant despre lipsurile constatate, precizându-i că data primirii informațiilor necesare pentru a remedia aceste lipsuri va fi considerată drept dată a depunerii cererii în sensul articolului 51 din regulamentul de bază.

(2) Condiția stabilită la articolul 50 alineatul (1) litera (i) din regulamentul de bază se îndeplinește numai dacă cererea indică data și țara primei cesiuni, în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, sau, în cazul în care încă nu s-a făcut nicio cesiune, dacă cererea respectivă cuprinde o declarație care atestă absența cesiunii.

(3) Condiția stabilită la articolul 50 alineatul (1) litera (j) din regulamentul de bază este îndeplinită numai dacă în cerere sunt menționate data și țara în care a fost introdusă cererea anterioară pentru soiul la care se face referință, în măsura în care acestea sunt cunoscute solicitantului, atunci când cererea sus-menționată se referă la:

— acordarea unui drept de proprietate asupra soiului; și

— recunoașterea oficială a soiului în scopul certificării și comercializării, care cuprinde o descriere oficială a soiului,

făcută de către un stat membru sau de către un stat al Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante.

Articolul 19

Condiții enunțate la articolul 50 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Oficiul constată că cererea nu este în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol sau cu articolul 16 din prezentul regulament, acesta aplică dispozițiile articolului 17 alineatul (2), dar solicită ca solicitantul să remedieze lipsurile într-un termen stabilit de Oficiu. Dacă lipsurile nu sunt remediate în termenul stabilit, Oficiul respinge cererea în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază.

(2) Cererea cuprinde următoarele precizări:

(a) naționalitatea solicitantului, dacă este vorba despre o persoană fizică, desemnarea acestuia ca parte la procedură în sensul articolului 2 din prezentul regulament și, dacă solicitantul nu este și ameliorator, numele și adresa amelioratorului;

(b) denumirea în latină a genului, speciei sau subspeciei de care aparține soiul, precum și denumirea sa comună;

(c) expresia caracterelor soiului care îl disting, în opinia solicitantului, în mod clar de alte soiuri, respectivele soiuri putând fi numite (dacă este cazul) drept soiuri de referință pentru testări;

(d) selecția, menținerea și reproducerea (multiplicarea) soiului; informațiile trebuie să se refere în special la:

— caracteristicile, denumirea soiului sau, în lipsa acesteia, denumirea provizorie, precum și cultura unuia sau a mai multor alte soiuri al căror material trebuie folosit în mod repetat pentru producerea soiului la care se face referință; sau

— caracteristicile modificate genetic, dacă soiul la care se face referință este un organism modificat genetic, în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([4]);

([4]) JO L 106, 17.4.2001, p. 1.

(e) regiunea și țara în care soiul a fost selecționat sau descoperit și dezvoltat;

(f) data și țara primei cesiuni a constituenților soiului sau a materialului recoltat al soiului, pentru a se aprecia noutatea soiului în sensul articolului 10 din regulamentul de bază sau o declarație atestând absența cesiunii, dacă nicio cesiune nu a avut loc;

(g) numele autorității la care cererile menționate la articolul 18 alineatul (3) din prezentul Regulament au fost depuse și numărul de dosar ce le-a fost atribuit;

(h) drepturile de protecție națională a soiurilor de plante existente sau orice brevet care a fost acordat, pe teritoriul comunitar, pentru soiul în cauză.

(3) Oficiul poate solicita să i se prezinte, într-un termen pe care îl stabilește, toate informațiile și toate documentele necesare și, dacă este cazul, desenele sau fotografiile suficiente pentru a permite examinarea tehnică.

(4) Dacă soiul în cauză reprezintă un organism modificat genetic în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2001/18/CE, Oficiul poate cere solicitantului să îi transmită o copie a consimțământului scris al autorităților competente atestând că examinarea tehnică a soiului în cauză, așa cum este prevăzută la articolele 55 și 56 din regulamentul de bază, nu prezintă niciun risc pentru mediul înconjurător, conform dispozițiilor directivei menționate anterior.

Articolul 20

Revendicarea dreptului de prioritate

În cazul în care solicitantul revendică un drept de prioritate pentru o cerere în sensul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul de bază, aceasta nefiind cea mai veche dintre cererile semnalate în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) prima liniuță din prezentul regulament, Oficiul decide că numai cea mai veche dintre aceste cereri poate beneficia de o dată prioritară. Dacă recipisa eliberată de Oficiu menționează data depunerii unei cereri care nu este cea mai veche dintre cererile semnalate, data prioritară notificată este considerată drept nulă.

Articolul 21

Dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante pe durata procedurii

(1) În cazul în care în registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante este înscrisă o acțiune în revendicare intentată solicitantului, în temeiul articolului 98 alineatul (4) din regulamentul de bază, Oficiul poate suspenda procedura. Oficiul poate preciza data la care decide să continue procedura.

(2) În cazul în care o decizie finală pronunțată asupra acțiunii în revendicare prevăzute la alineatul (1) sau o hotărâre constatând că această acțiune a fost încheiată prin orice alt mijloc, este înscrisă în registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante, Oficiul continuă procedura. El poate continua procedura la o dată anterioară, dar nu înaintea datei stabilite în conformitate cu alineatul (1).

(3) În cazul în care dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante este transferat în folosul unei terțe persoane și dacă acest transfer produce efecte față de Oficiu, terța persoană în cauză poate să se substituie primului solicitant, sub rezerva informării Oficiului despre acest fapt, în termen de o lună de la data înregistrării deciziei finale în registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante. Taxele datorate în conformitate cu articolul 83 din regulamentul de bază și plătite deja de către primul solicitant sunt considerate ca fiind achitate de către cel de al doilea solicitant.

Secțiunea 2

Executarea examinării tehnice

Articolul 22

Decizii privind principiile directoare

(1) Consiliul de administrație adoptă principiile directoare, la propunerea președintelui Oficiului. Data deciziei și denumirea soiurilor la care se referă sunt publicate în Buletinul Oficial prevăzut la articolul 87.

(2) În lipsa unei decizii a Consiliului de administrație cu privire la principiile directoare, președintele Oficiului poate lua decizii provizorii în acest sens. Acestea încetează să producă efecte în ziua în care Consiliul de administrație adoptă principiile directoare. Nicio examinare tehnică întreprinsă înainte de adoptarea principiilor directoare de către Consiliul de administrație nu este afectată de faptul că aceste principii se deosebesc de cele care au fost adoptate, cu titlu provizoriu, de către președintele Oficiului. Dacă împrejurările o justifică, Consiliul de administrație poate să ia o decizie diferită.

Articolul 23

Împuternicirea președintelui Oficiului

(1) Atunci când Consiliul de administrație adoptă principiile directoare, acesta îl împuternicește pe președintele Oficiului să adauge unui soi caractere noi și denumirile acestora.

(2) În cazul în care președintele Oficiului face uz de împuternicirea prevăzută la alineatul (1), articolul 22 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 24

Informarea oficiilor de examinare de către Oficiu

În conformitate cu articolul 55 alineatul (3) din regulamentul de bază, Oficiul transmite oficiilor de examinare copii ale următoarelor documente referitoare la soi:

(a) formularul cererii, chestionarul de ordin tehnic și toate celelalte documente, predate de către solicitant, care conțin informații pentru efectuarea examinării tehnice;

(b) formularele completate de către solicitant în aplicarea articolului 86 din prezentul regulament;

(c) documentele referitoare la orice obiecție invocând drept motiv neîndeplinirea condițiilor enunțate la articolele 7, 8 și 9 din regulamentul de bază.

Articolul 25

Cooperarea între Oficiu și oficiile de examinare

Membrii personalului oficiilor de examinare, care sunt însărcinați cu examinarea tehnică, și raportorul desemnat în temeiul articolului 8 alineatul (1) trebuie să coopereze în timpul tuturor fazelor de efectuare a examinării tehnice. Cooperarea trebuie să cuprindă cel puțin următoarele aspecte:

(a) controlul executării examinării tehnice, inclusiv inspectarea, de către raportor, a parcelelor experimentale și a metodelor de testare folosite;

(b) fără a se aduce atingere celorlalte investigații făcute de către Oficiu, comunicarea, de către oficiul de examinare, a informațiilor detaliate asupra tuturor comercializărilor anterioare ale soiului; și

(c) prezentarea la Oficiu, de către oficiul de examinare, a rapoartelor intermediare privind fiecare perioadă de cultură.

Articolul 26

Condițiile de formă la care este supus raportul de examinare

(1) Raportul de examinare prevăzut în articolul 57 din regulamentul de bază trebuie să fie semnat de către membrul personalului oficiului de examinare responsabil cu examinarea tehnică și să precizeze că acesta este rezervat folosirii exclusive de către Oficiu, în temeiul articolului 57 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(2) Dispozițiile de la alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* tuturor rapoartelor intermediare care trebuie prezentate Oficiului. Oficiile de examinare transmit direct solicitantului un exemplar din fiecare raport intermediar.

Articolul 27

Alte rapoarte de examinare

(1) Oficiul poate considera ca o bază de decizie suficientă un raport de examinare care indică rezultatele unei examinări tehnice executate sau fiind în curs de execuție în scopuri oficiale într-un stat membru de către unul dintre oficiile competente pentru soiurile în cauză, în conformitate cu articolul 55 alineatul (1) din regulamentul de bază, atât timp cât sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) materialul prezentat în scopul examinării tehnice corespundea criteriilor cantitative și calitative stabilite eventual în conformitate cu articolul 55 alineatul (4) din regulamentul de bază;

(b) examinarea tehnică a fost efectuată în conformitate cu mandatul încredințat de către Consiliul de administrație în temeiul articolului 55 alineatul (1) din regulamentul de bază și prin respectarea principiilor directoare adoptate de consiliu sau a instrucțiunilor generale date de acesta, în temeiul articolului 56 alineatul (2) din regulamentul de bază și al articolelor 22 și 23 din prezentul regulament;

(c) Oficiul a avut ocazia că controleze efectuarea examinării tehnice respective; și

(d) dacă raportul final nu este imediat disponibil, rapoartele intermediare privind fiecare perioadă de cultură se prezintă Oficiului înaintea raportului de examinare.

(2) În cazul în care Oficiul consideră că raportul de examinare prevăzut la alineatul (1) nu constituie o bază de decizie suficientă, acesta poate aplica procedura stabilită la articolul 55 din regulamentul de bază, după consultarea solicitantului și a oficiului de examinare respectiv.

(3) Oficiul și orice oficiu național pentru soiuri de plante competent dintr-un stat membru își acordă în mod reciproc asistență, pe plan administrativ, comunicându-și, la cerere, rapoartele de examinare existente privind un soi de plante în scopul evaluării deosebirii, omogenității și stabilității soiului respectiv. O sumă specifică, care a făcut obiectul unui acord între oficiile în cauză pentru prezentarea unui astfel de raport de către cealaltă parte, este încasată de către Oficiu sau de către oficiul național pentru soiuri de plante competent dintr-un stat membru.

(4) Oficiul poate considera ca o bază de decizie suficientă un raport de examinare care indică rezultatele unei examinări tehnice executată sau fiind în curs de execuție în scopuri oficiale într-o țară terță membră a Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante, în măsura în care examinarea tehnică se realizează în conformitate cu condițiile stabilite în acordul scris încheiat între Oficiu și autoritatea competentă a acestei țări terțe. Trebuie respectate următoarele condiții minime:

(a) condiții referitoare la materialul prevăzut la alineatul (1) litera (a);

(b) examinarea tehnică s-a efectuat în conformitate cu principiile directoare adoptate sau cu instrucțiunile generale emise, în temeiul articolului 56 alineatul (2) din regulamentul de bază;

(c) Oficiul a avut ocazia să controleze dacă instalațiile se pretau realizării unei examinări tehnice a soiului respectiv, în țara terță în cauză, și a putut să urmărească execuția examinării tehnice respective; și

(d) condițiile privind disponibilitatea rapoartelor, în conformitate cu alineatul (1) litera (d).

Secțiunea 3

Denumirea soiului

Articolul 28

Propunere de denumire a unui soi

Propunerea de denumire a unui soi se semnează și se depune la Oficiu sau, dacă propunerea însoțește cererea de obținere a protecției comunitare a soiurilor de plante care este depusă la agenția națională desemnată sau la serviciul Oficiului instituit în temeiul articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază, propunerea se depune în dublu exemplar.

Oficiul va pune la dispoziție, gratuit, un formular de propunere de denumire a unui soi.

Dacă propunerea de denumire a unui soi este înaintată prin mijloace electronice, ea trebuie să fie în conformitate cu articolul 57 alineatul (3) paragraful al doilea din prezentul regulament, referitor la semnătură.

Articolul 29

Examinarea propunerii

(1) În cazul în care cererea pentru dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante nu este anexată unei propuneri sau dacă Oficiul nu poate aproba denumirea propusă pentru soiul în cauză, Oficiul îl informează imediat pe solicitant despre acest fapt, solicitând să îi prezinte, după caz, o propunere sau o nouă propunere, precizându-i urmările la care se expune dacă nu se conformează acestei exigențe.

(2) În cazul în care Oficiul constată, în ziua în care primește rezultatele examinării tehnice în conformitate cu articolul 57 alineatul (1) din regulamentul de bază, că solicitantul nu a prezentat nicio propunere de denumire a soiului, acesta respinge imediat cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante, în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (c) din respectivul regulament.

Articolul 30

Orientări în materie de denumire a soiului

Trebuie stabilite criterii uniforme și definitive, în cadrul orientărilor adoptate de către Consiliul de administrație, pentru a se defini obstacolele care apar în cursul atribuirii unei denumiri generice unui soi de plante și care sunt enunțate la articolul 63 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază.

CAPITOLUL II

Obiecțiuni

Articolul 31

Condiții de formă la care este supusă obiecția

(1) Obiecțiunile menționate la articolul 59 din regulamentul de bază trebuie să conțină următoarele informații:

(a) numele solicitantului și numărul de dosar atribuit cererii împotriva căreia se formulează obiecțiunea;

(b) desemnarea autorului obiecției în calitate de parte la procedură, în sensul articolului 2 din prezentul regulament;

(c) dacă autorul obiecției a desemnat un mandatar, numele și adresa acestuia din urmă;

(d) o declarație precizând motivele pe care se întemeiază obiecțiunea, așa cum sunt acestea enunțate la articolul 59 alineatul (3) din regulamentul de bază, precum și faptele, elementele doveditoare și argumentele prezentate în sprijinul obiecției.

(2) Dacă sunt formulate mai multe obiecțiuni împotriva aceleiași cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante, Oficiul le poate soluționa într-o singură procedură.

Articolul 32

Respingerea obiecțiunii

(1) În cazul în care constată că obiecțiunea nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 59 alineatele (1) și (3) din prezentul regulament sau la articolul 31 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament sau că aceasta nu conține suficiente date de identificare a cererii împotriva căreia este formulată, Oficiul respinge obiecțiunea ca fiind inadmisibilă, cu excepția cazului în care lipsurile sunt remediate în termenul stabilit de către Oficiu.

(2) În cazul în care constată că obiecțiunea nu îndeplinește celelalte condiții prevăzute de regulamentul de bază sau de prezentul regulament, Oficiul respinge obiecțiunea ca fiind inadmisibilă, cu excepția cazului în care lipsurile sunt remediate înainte de expirarea termenului de prezentare a obiecțiunilor.

CAPITOLUL III

Menținerea protecției comunitare a soiurilor de plante

Articolul 33

Obligațiile titularului în temeiul articolului 64 alineatul (3) din regulamentul de bază

(1) Titularul trebuie să permită inspectarea materialului soiului în cauză și a locului în care este conservată identitatea soiului, astfel încât să poată furniza informațiile necesare pentru a se aprecia dacă soiul continuă să existe în forma originală, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(2) Titularul trebuie să păstreze documentația necesară pentru a permite să se verifice dacă au fost luate măsuri potrivite, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din regulamentul de bază.

Articolul 34

Verificarea tehnică a soiului protejat

Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 87 alineatul (4) din regulamentul de bază, se procedează la verificarea tehnică a soiului protejat, în conformitate cu principiile directoare care au fost riguros aplicate la acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul în cauză. Articolele 22 și 24-27 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* Oficiului, oficiului de examinare și titularului.

Articolul 35

Alte materiale folosite pentru verificarea tehnică

Atunci când titularul prezintă materialul privind un soi de plante, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din regulamentul de bază, oficiul de examinare poate, cu acordul Oficiului, să verifice materialul astfel prezentat confruntându-l cu un material confiscat fie în locurile unde acesta este produs de către titular sau cu consimțământul acestuia, fie în locurile în care este comercializat de către titular sau cu consimțământul acestuia, sau confiscat de către organele oficiale ale unui stat membru în cadrul exercitării competențelor acestora.

Articolul 36

Modificarea denumirii soiului

(1) În cazul în care denumirea soiului trebuie modificată în temeiul articolului 66 din regulamentul de bază, Oficiul îl informează pe titular despre rațiunile care motivează această modificare, stabilește termenul în care titularul trebuie să propună o denumire modificată și eligibilă a soiului, specificând că, în cazul nerespectării acestei exigențe, Oficiul, în conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, poate retrage dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante acordat titularului.

(2) În cazul în care Oficiul nu poate aproba propunerea de modificare a denumirii soiului, îl informează imediat pe titular despre acest fapt, stabilește un nou termen pentru prezentarea unei propuneri eligibile și face precizarea că, în cazul nerespectării acestei exigențe, Oficiul, în conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, poate retrage dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante acordat titularului.

(3) Articolele 31 și 32 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* oricărei obiecțiuni formulate în temeiul articolului 66 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(4) Dacă propunerea de modificare a denumirii unui soi este înaintată prin mijloace electronice, ea trebuie să fie în conformitate cu articolul 57 alineatul (3) paragraful al doilea referitor la semnătură.

CAPITOLUL IV

Licențe comunitare acordate de oficiu

Secțiunea 1

Licențe obligatorii menționate la articolul 29 din regulamentul de bază

Articolul 37

Cerere de licență obligatorie

(1) Toate cererile de licență obligatorie, în temeiul articolului 29 alineatele (1), (2) și (5) din regulamentul de bază, cuprind următoarele informații:

(a) desemnarea, ca părți la procedură, a solicitantului și a titularului soiului în cauză care se opune acordării unei licențe;

(b) denumirea soiului și specia vegetală căreia îi aparține soiul sau soiurile în cauză;

(c) o propunere referitoare la tipul de acte care trebuie acoperite de licența obligatorie;

(d) o declarație care să precizeze interesul public implicat, inclusiv amănunte cu privire la faptele, elementele justificative și argumentele prezentate în sprijinul interesului public revendicat;

(e) atunci când o cerere este întocmită în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază, o propunere referitoare la categoria de persoane cărora li se va acorda licența de exploatare obligatorie, indicând, dacă este necesar, condițiile speciale care se aplică acestei categorii de persoane;

(f) o propunere de remunerație echitabilă care să precizeze modul de calcul utilizat pentru stabilirea acesteia.

(2) Toate cererile de licență obligatorie, în temeiul articolului 29 alineatul (5a) din regulamentul de bază, cuprind următoarele informații:

(a) desemnarea, ca părți la procedură, a solicitantului titular al unui brevet și a titularului soiului respectiv care se opune acordării unei licențe;

(b) denumirea soiului și specia vegetală căreia îi aparține soiul sau soiurile în cauză;

(c) o copie legalizată a certificatului de brevet care indică numărul și revendicarea brevetului referitor la o invenție biotehnologică, precum și denumirea autorității care a eliberat brevetul respectiv;

(d) o propunere referitoare la tipul de acte care trebuie acoperite de licența obligatorie;

(e) o propunere de remunerație echitabilă care să precizeze modul de calcul utilizat pentru stabilirea acesteia;

(f) o declarație care să explice de ce invenția biotehnologică în cauză constituie un progres tehnic semnificativ, care prezintă un interes economic considerabil în comparație cu soiul protejat și care este însoțită de o prezentare detaliată a faptelor, elementelor justificative și argumentelor care susțin această revendicare;

(g) o propunere referitoare la valabilitatea teritorială a licenței, care nu o poate depăși pe aceea a brevetului menționat la litera (c).

(3) Toate cererile de licență reciprocă în temeiul articolului 29 alineatul (5a) paragraful al doilea din regulamentul de bază cuprind următoarele informații:

(a) desemnarea, ca părți la procedură, a solicitantului titular al unui brevet și a titularului soiului respectiv care se opune acordării unei licențe;

(b) denumirea soiului și specia vegetală căreia îi aparține soiul sau soiurile în cauză;

(c) o copie legalizată a certificatului de brevet care indică numărul și revendicarea brevetului referitor la o invenție biotehnologică, precum și numele autorității care a eliberat brevetul respectiv;

(d) un document oficial care să ateste că s-a acordat titularului drepturilor pentru soiul de plantă, respectiv o licență obligatorie pentru o invenție biotehnologică brevetată;

(e) o propunere referitoare la tipul de acte care trebuie acoperite de licența reciprocă;

(f) o propunere de remunerație echitabilă care să precizeze modul de calcul utilizat pentru stabilirea acesteia;

(g) o propunere referitoare la valabilitatea teritorială a licenței reciproce, care nu o poate depăși pe aceea a brevetului menționat la litera (c).

(4) Toate cererile de licență obligatorie sunt însoțite de documente care stabilesc faptul că solicitantului i s-a refuzat o licență contractuală de către titularul drepturilor referitoare la soiul de plantă respectiv. Atunci când cererea de licență obligatorie este prezentată de către Comisie sau de către un stat membru în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază, Oficiul poate, în caz de forță majoră, să le scutească de obligația prevăzută de prezenta dispoziție.

(5) Se consideră respinse, în sensul alineatului (4), toate cererile de licență contractuală pentru care:

(a) titularul nu a dat niciun răspuns definitiv, într-un termen rezonabil, solicitantului de licență; sau

(b) titularul a refuzat să acorde o licență contractuală persoanei interesate; sau

(c) titularul a propus o licență persoanei interesate, dar în condiții vădit abuzive, în special în ceea ce privește redevența care trebuie achitată sau în condiții care sunt, în ansamblul lor, vădit abuzive.

Articolul 38

Examinarea cererii de licență obligatorie

(1) În principiu, procedura orală și ancheta se desfășoară simultan, în cursul unei singure audieri.

(2) Nu se admite nicio solicitare de audiere suplimentară, exceptând cererile întemeiate pe fapte care s-au modificat în cursul audierii sau ulterior acesteia.

(3) Înainte de a adopta o decizie, Oficiul invită părțile la procedură să caute o cale de acord amiabil în scopul acordării unei licențe contractuale. După caz, Oficiul face o propunere de acord amiabil.

Articolul 39

Calitatea de titular al protecției comunitare a soiurilor de plante în timpul procedurii

(1) Atunci când o acțiune în revendicare împotriva titularului, intentată în temeiul articolului 98 alineatul (1) din regulamentul de bază, este înscrisă în registrul pentru protecția comunitară a soiurilor de plante, Oficiul poate suspenda procedura de acordare a licenței obligatorii. El nu poate relua procedura înainte de înscrierea în registrul menționat anterior a deciziei finale sau a unei hotărâri care să constate că acțiunea în revendicare s-a încheiat printr-un alt mijloc.

(2) În cazul transferului protecției comunitare a soiurilor de plante, care produce efecte față de Oficiu, noul titular devine parte la procedură, la cererea solicitantului și în cazul în care cererea de licență pe care acesta a înaintat-o noului titular nu a fost acceptată în termen de două luni de la primirea notificării prin care Oficiul l-a informat despre înscrierea numelui noului titular în registrul pentru protecția comunitară a soiurilor de plante. Cererea înaintată de solicitant trebuie însoțită de dovezi documentare suficiente pentru a se stabili insuccesul eforturilor acestuia și, dacă este necesar, pentru dovedirea demersurilor efectuate de noul titular.

(3) Atunci când o cerere este întocmită în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază, noul titular devine parte la procedură, iar alineatul (1) din prezentul articol nu se aplică.

Articolul 40

Conținutul deciziei privind cererea

Decizia scrisă este semnată de președintele Oficiului și cuprinde următoarele informații:

(a) o declarație care să ateste că hotărârea este adoptată de către Oficiu;

(b) data deciziei;

(c) numele membrilor comitetului care au participat la procedură;

(d) numele părților la procedură și ale mandatarilor acestora;

(e) trimiterea la avizul Consiliului de administrație;

(f) o listă de chestiuni asupra cărora Oficiul trebuie să se pronunțe;

(g) un rezumat al faptelor;

(h) motivația deciziei;

(i) dispozitivul deciziei adoptate de Oficiu care precizează, după caz, actele acoperite de licența obligatorie, condițiile care o impun și categoria de persoane căreia i se acordă licența, inclusiv, în cazul în care este necesar, condițiile speciale pe care această categorie de persoane trebuie să le îndeplinească.

Articolul 41

Acordarea unei licențe obligatorii

(1) Toate deciziile de acordare a unei licențe obligatorii în temeiul articolului 29 alineatele (1), (2) și (5) din regulamentul de bază conțin o declarație în care se expune interesul public în cauză.

(2) În special următoarele motive pot prezenta un interes public:

(a) protecția vieții sau a sănătății umane și animale sau conservarea plantelor;

(b) necesitatea de a aproviziona piața cu material prezentând anumite caracteristici;

(c) necesitatea de a continua încurajarea selecției constante de soiuri ameliorate.

(3) Toate deciziile de acordare a unei licențe obligatorii în temeiul articolului 29 alineatul (5a) din regulamentul de bază conțin o declarație care explică motivele pentru care invenția constituie un progres tehnic semnificativ care prezintă un interes economic considerabil. În special elementele prezentate în continuare pot fi citate pentru a justifica faptul că invenția constituie un progres tehnic semnificativ, care prezintă un interes economic considerabil în comparație cu soiul de plantă protejat:

(a) ameliorarea tehnicilor de cultură;

(b) ameliorarea mediului;

(c) ameliorarea tehnicilor care facilitează exploatarea biodiversității genetice;

(d) ameliorarea calității;

(e) creșterea randamentelor;

(f) creșterea rezistenței;

(g) consolidarea capacității de adaptare la condiții climaterice și/sau de mediu specifice.

(4) Licența obligatorie nu este exclusivă.

(5) Licența obligatorie nu poate fi cedată, cu excepția cazului în care aceasta este cedată concomitent cu partea întreprinderii care folosește licența sau, în cazul prevăzut la articolul 29 alineatul (5) din regulamentul de bază, atunci când licența se acordă în același timp cu titlul de titular al protecției asupra unui soi esențial derivat.

Articolul 42

Condiții care trebuie îndeplinite de persoana căreia i se acordă licența obligatorie

(1) Fără a aduce atingere celorlalte condiții enunțate la articolul 29 alineatul (3) din regulamentul de bază, persoana căreia i se acordă licența obligatorie trebuie să dispună de resurse financiare și tehnice corespunzătoare pentru utilizarea licenței menționate.

(2) Respectarea condițiilor stabilite de licența obligatorie și enunțate în decizia de acordare a licenței este considerată drept „un fapt” în sensul articolului 29 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(3) Oficiul trebuie să se asigure că beneficiarul unei licențe obligatorii nu poate intenta nicio acțiune împotriva unui caz de nerespectare a unui drept de protecție comunitară a soiurilor de plante, cu excepția cazului în care titularul a refuzat sau a omis să intenteze o astfel de acțiune în termen de două luni de la data la care i s-a solicitat acest lucru.

Articolul 43

Categoria de persoane care îndeplinesc condiții speciale în sensul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) Toți beneficiarii unei licențe obligatorii care își folosesc licența și se încadrează în categoria persoanelor care îndeplinesc condițiile speciale prevăzute la articolul 29 alineatul (2) din regulamentul de bază trebuie să își declare intenția la Oficiu și titularului, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Această declarație cuprinde cel puțin:

(a) numele și adresa beneficiarului licenței, în conformitate cu condițiile stabilite pentru părțile la procedură, în temeiul articolului 2 din prezentul regulament;

(b) o expunere a faptelor care îndeplinesc condițiile speciale;

(c) o listă cu actele care trebuie realizate; și

(d) asigurarea că partea interesată dispune de resurse financiare corespunzătoare, precum și precizări asupra capacităților tehnice necesare pentru utilizarea licenței obligatorii.

(2) La cerere, Oficiul înscrie beneficiarul în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante, cu condiția ca beneficiarul respectiv să îndeplinească condițiile la care este supusă declarația menționată la alineatul (1). Beneficiarul nu poate folosi licența obligatorie înainte de a fi fost înscris în registru. Această înscriere este adusă la cunoștința beneficiarului și a titularului.

(3) Articolul 42 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* oricărei persoane înscrise în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante în temeiul alineatului (2) din prezentul articol. Orice hotărâre adoptată în cadrul unei acțiuni în justiție sau orice alt act care încheie o astfel de acțiune se aplică persoanelor terțe înscrise deja în registru sau care vor fi înscrise în acesta.

(4) Beneficiarul înscris în temeiul alineatului (2) poate fi radiat din registru cu simpla motivație că la sfârșitul primului an următor celui în care s-a acordat licența obligatorie și în limita eventuală a duratei definite prin decizia de acordare s-au schimbat condițiile speciale enunțate în decizia de acordare a unei licențe obligatorii sau resursele financiare și tehnice, a căror dovadă a fost făcută în temeiul alineatului (2). Radierea este notificată beneficiarului înscris și titularului.

Secțiunea 2

Drepturile de exploatare prevăzute la articolul 100 alineatul (2) din regulamentul de bază

Articolul 44

Drepturile de exploatare prevăzute la articolul 100 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) Toate cererile de acordare a unui drept de exploatare contractuală neexclusivă înaintate de un nou titular, în temeiul articolului 100 alineatul (2) din regulamentul de bază, trebuie întocmite în termen de două luni de la data primirii notificării prin care Oficiul înștiințează despre înscrierea numelui noului titular în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante, atunci când cererea este înaintată de către fostul titular, sau în termen de patru luni de la această dată, atunci când aceasta este înaintată de către beneficiarul unui drept de exploatare.

(2) Toate cererile de acordare a unui drept de exploatare în temeiul articolului 100 alineatul (2) din regulamentul de bază trebuie însoțite de documente care să sprijine cererea prezentată în temeiul alineatului (1) al prezentului articol și care a fost respinsă. Dispozițiile articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și alineatul (5), ale articolului 38, ale articolului 39 alineatul (3), ale articolului 40, cu excepția literei (f) din articolul menționat, ale articolului 41 alineatele (3) și (4) și ale articolului 42 se aplică *mutatis mutandis*.

TITLUL III

PROCEDURA ÎN FAȚA CAMEREI DE RECURS

Articolul 45

Conținutul actelor de recurs

Actul de recurs cuprinde:

(a) desemnarea reclamantului în calitate de parte la procedura de recurs, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 2;

(b) numărul de dosar al deciziei atacate și o declarație indicând gradul în care se cere modificarea sau anularea acesteia.

Articolul 46

Primirea actului de recurs

Atunci când Oficiul primește un act de recurs, îl înregistrează cu număr de înregistrare, precum și cu data primirii actului și îi notifică reclamantului data limită pentru comunicarea mijloacelor de recurs; părțile la procedura de recurs nu pot să se folosească de omisiunea acestei notificări.

Articolul 47

Participarea în calitate de parte la procedura de recurs

(1) Oficiul transmite neîntârziat părților la procedura de recurs care au participat la procedură în fața Oficiului o copie a actului de recurs înregistrat cu numărul dosarului de caz și data primirii lui.

(2) Părțile la procedură menționate la alineatul (1) pot interveni în calitate de părți la procedura de recurs în termen de două luni de la transmiterea unei copii a actului de recurs.

Articolul 48

Rolul Oficiului

(1) Serviciul Oficiului menționat la articolul 70 alineatul (1) din regulamentul de bază și președintele camerei de recurs iau, pe plan intern, măsurile necesare pentru examinarea cauzei de îndată ce aceasta a fost înaintată la camera de recurs; președintele îi alege pe ceilalți doi membri ai camerei în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) din regulamentul de bază și numește un raportor, înainte de a-i fi trimisă cauza.

(2) Înainte de a trimite cauza la camera de recurs, serviciul Oficiului menționat la articolul 70 alineatul (1) din regulamentul de bază transmite neîntârziat fiecăreia dintre părțile la procedura de recurs copii ale documentelor primite de către celelalte părți la respectiva procedură.

(3) Președintele Oficiului supraveghează publicarea informațiilor menționate la articolul 89 înainte de a trimite cauza la camera de recurs.

Articolul 49

Respingerea recursului

(1) Dacă un recurs nu se conformează prevederilor regulamentului de bază, în special celor de la articolele 67, 68 și 69 din regulamentul de bază sau dispozițiilor din prezentul regulament, în special celor de la articolul 45 din prezentul regulament, camera de recurs notifică acest fapt reclamantului și îl invită să rectifice lipsurile constatate, dacă este posibil, în termenul stabilit de către aceasta. Dacă recursul nu este rectificat în termenul stabilit, camera de recurs îl respinge ca inacceptabil.

(2) Dacă un recurs este formulat împotriva unei hotărâri a Oficiului care, de asemenea, face obiectul unui recurs direct menționat la articolul 74 din regulamentul de bază, camera de recurs îl trimite imediat, sub forma unui recurs direct, la

Curtea de Justiție a Comunităților Europene, cu acordul reclamantului; în cazul în care reclamantul nu este de acord, camera de recurs declară recursul inacceptabil. În cazul trimiterii unui recurs la Curtea de Justiție, acesta este considerat înaintat acesteia la data primirii lui de către Oficiu în sensul articolului 46 din prezentul regulament.

Articolul 50

Procedura orală

(1) După ce cazul a fost trimis la camera de recurs, președintele acesteia convoacă neîntârziat părțile la procedura de recurs la procedura orală, respectând condițiile stabilite la articolul 77 din regulamentul de bază și le atrage atenția asupra conținutului articolului 59 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) În principiu, procedura orală și ancheta se derulează simultan, în cursul unei singure ședințe de judecată.

(3) Toate cererile de ședințe suplimentare se resping, în afara cererilor întemeiate pe fapte care s-au modificat între timp.

Articolul 51

Examinarea recursului

În afara cazului în care se dă o dispoziție contrară, dispozițiile privind procedura în fața Oficiului sunt aplicabile *mutatis mutandis* procedurilor de recurs; în acest caz, prin „părți la procedură" se înțelege părțile la procedura de recurs.

Articolul 52

Hotărârea privind recursul

(1) În termen de trei luni de la închiderea procedurii orale, hotărârea privind recursul este transmisă în scris părților la procedura de recurs, prin orice mijloc prevăzut la articolul 64 alineatul (3).

(2) Hotărârea este semnată de către președintele camerei de recurs și de către raportorul numit în conformitate cu articolul 48 alineatul (1). Hotărârea conține următoarele informații:

(a) o declarație atestând că hotărârea a fost pronunțată de către camera de recurs;

(b) data pronunțării hotărârii;

(c) numele președintelui și ale celorlalți membri ai camerei de recurs care au luat parte la procedura de recurs;

(d) numele părților la procedura de recurs și ale mandatarilor acestora;

(e) o listă a problemelor asupra cărora camera de recurs a fost chemată să se pronunțe;

(f) un rezumat al faptelor;

(g) motivarea hotărârii;

(h) dispozitivul, care include, dacă este cazul, decizia referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată sau la rambursarea taxelor.

(3) Hotărârea scrisă a camerei de recurs indică dacă aceasta face obiectul unei alte căi de atac și precizează termenul în care trebuie formulat acest recurs. Părțile la procedură nu pot să se folosească de omisiunea acestor indicații.

TITLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND PROCEDURA

CAPITOLUL I

Hotărâri, comunicări și documente

Articolul 53

Hotărâri

(1) Toate hotărârile Oficiului poartă semnătura și numele membrului personalului mandatat de către președintele Oficiului în temeiul articolului 35 din regulamentul de bază.

(2) Hotărârile luate în cadrul unei proceduri orale în fața Oficiului pot fi pronunțate verbal. Ulterior, hotărârea scrisă este remisă părților implicate în procedură în conformitate cu articolul 64.

(3) În hotărârile Oficiului care fac obiectul unui recurs în conformitate cu articolul 67 din regulamentul de bază, sau al unei acțiuni directe în conformitate cu articolul 74 din regulamentul de bază, se menționează această posibilitate și se indică termenele care trebuie respectate. Părțile la procedură nu pot să se folosească de omisiunea acestor indicații.

(4) Erorile lingvistice, greșelile de transcriere și erorile vădite comise în hotărârile Oficiului trebuie rectificate.

Articolul 54

Certificatul de protecție comunitară a soiurilor de plante

(1) Atunci când acordă protecția comunitară soiurilor de plante, Oficiul eliberează un certificat atestând acordarea acestei protecții, concomitent cu aceasta.

(2) Certificatul care atestă protecția comunitară a soiurilor de plante se eliberează în limba oficială sau în limbile oficiale ale Uniunii Europene alese de către titular.

(3) La cererea titularului, Oficiul poate elibera copia unui certificat dacă se constată că originalul a fost pierdut sau distrus.

Articolul 55

Comunicări

În afara emiterii unei dispoziții contrare, toate comunicările Oficiului sau ale oficiilor de examinare trebuie să indice cel puțin numele membrului de personal competent.

Articolul 56

Dreptul de a fi audiat

(1) În cazul în care constată că pe baza cererii prezentate nu se poate lua nici o hotărâre, Oficiul aduce la cunoștința părții la procedura în cauză lipsurile constatate și îi solicită să le remedieze într-un termen stabilit de către Oficiu. Dacă lipsurile menționate nu sunt remediate în termenul stabilit, Oficiul ia hotărârea în lipsa remedierilor respective.

(2) În cazul în care primește observații din partea unei părți la procedură, Oficiul le aduce la cunoștința celorlalte părți și solicită acestora din urmă, dacă crede de cuviință, să răspundă observațiilor într-un termen stabilit de către Oficiu. Dacă răspunsul nu îi parvine în termenul stabilit, odată termenul trecut, Oficiul nu ține seama de documentele primite.

Articolul 57

Documente depuse la dosar de către părțile la procedură

(1) Orice document depus la dosar de către o parte la procedură se transmite prin poștă, curier personal sau prin mijloace electronice.

Detaliile referitoare la transmiterile electronice se stabilesc de către președintele Oficiului.

(2) Data primirii oricărui document depus la dosar de părțile la procedură se consideră a fi data la care documentul este primit *de facto* în Oficiu sau, în cazul unui document depus la dosar în format electronic, data la care documentul este primit electronic de Oficiu.

(3) Cu excepția documentelor anexate, orice document depus la dosar de către părțile la procedură trebuie să fie semnat de către acestea sau de către mandatari.

Dacă un document este trimis Oficiului prin mijloace electronice, el trebuie să conțină o semnătură electronică.

(4) Dacă un document nu a fost semnat în mod corespunzător sau dacă un document primit este incomplet sau ilizibil sau dacă Oficiul are dubii privind acuratețea documentului, Oficiul informează în consecință expeditorul și îl invită să trimită originalul documentului semnat în conformitate cu alineatul (3) sau să retransmită o copie a originalului în termen de o lună.

Dacă cererea este îndeplinită în decursul perioadei specificate, data primirii documentului semnat sau a retransmiterii se consideră a fi data primirii primului document. În cazul în care cererea nu este îndeplinită în decursul perioadei specificate, se consideră că documentul nu a fost primit.

(5) Atunci când documentele trebuie aduse la cunoștința celorlalte părți la procedură, precum și a oficiului de examinare în cauză sau atunci când acestea se referă la două sau mai multe cereri de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante sau a unui drept de exploatare, la dosar trebuie depus un număr suficient de exemplare. Exemplarele lipsă se furnizează pe cheltuiala părții la procedura în cauză.

Primul paragraf nu se aplică documentelor transmise prin mijloace electronice.

Articolul 58

Înscrisul

(1) Dovezile referitoare la sentințele și hotărârile definitive, altele decât cele formulate de Oficiu, sau alte documente justificative care trebuie transmise de părțile la procedură pot fi furnizate prin transmiterea de copii nelegalizate.

(2) Dacă Oficiul are dubii privind autenticitatea dovezilor la care se face referire la alineatul (1), acesta poate solicita transmiterea originalului sau a unei copii legalizate.

CAPITOLUL II

Procedura orală și ancheta

Articolul 59

Convocarea la procedura orală

(1) Convocarea părților la procedura orală prevăzută la articolul 77 din regulamentul de bază le atrage acestora atenția asupra alineatului (2) din prezentul articol. Acesta prevede un termen de înfățișare de cel puțin o lună, în afara cazului în care părțile stabilesc împreună cu Oficiul un termen mai scurt.

(2) În cazul în care o parte la procedură, convocată potrivit legii la procedura orală înaintea Oficiului, nu se înfățișează, procedura poate fi urmată în absența acesteia.

Articolul 60

Ancheta prin Oficiu

(1) Atunci când trebuie să audieze părți la procedură, martori sau experți sau să procedeze la o descindere la fața locului, Oficiul emite în acest sens o decizie în care sunt enunțate măsurile de cercetare avute în vedere, faptele pertinente care trebuie dovedite, precum și data, ora și locul în care se va trece la respectiva anchetă. Dacă audierea martorilor și a experților a fost cerută de către una dintre părțile la procedură, decizia Oficiului stabilește termenul în care această parte trebuie să comunice Oficiului numele și adresa martorilor și ale experților pe care dorește să-i audieze.

(2) Convocarea adresată părților, martorilor și experților prevede un termen de înfățișare de cel puțin o lună, în afara cazului în care persoanele interesate și Oficiul se pun de acord asupra unui termen mai scurt. Convocarea cuprinde:

(a) un extras din decizia menționată la alineatul (1), care precizează data, ora și locul unde se trece la măsura de anchetă astfel dispusă, precum și faptele asupra cărora se audiază părțile, martorii și experții;

(b) desemnarea părților la procedură și indicarea drepturilor de care se pot folosi martorii și experții în temeiul dispozițiilor articolului 62 alineatele (2), (3) și (4);

(c) indicația că toate părțile la procedură, toți martorii și toți experții pot cere să fie audiați de către un organ de jurisdicție sau de către o autoritate competentă din țara lor de rezidență, precum și somația de a înștiința Oficiul, într-un termen stabilit de către acesta, dacă sunt dispuși să se înfățișeze înaintea acestuia.

(3) Înainte de a putea fi audiați, toate părțile la procedură, toți martorii și toți experții sunt înștiințați de faptul că Oficiul poate cere unui organ de jurisdicție sau unei autorități competente din țara de rezidență să îi audieze din nou sub jurământ sau sub o altă formă de constrângere.

(4) Părțile la procedură sunt informate asupra audierii unui martor sau a unui expert în fața unui organ de jurisdicție sau a unei autorități competente. Ele au dreptul de a asista și de a adresa întrebări părților la procedură, martorilor și experților în timpul depozițiilor acestora, prin intermediul autorităților sau în mod direct.

Articolul 61

Comisia de experți

(1) Oficiul decide forma în care sunt depuse rapoartele experților pe care îi numește.

(2) Mandatul expertului trebuie să cuprindă:

(a) o descriere exactă a misiunii sale;

(b) termenul care îi este fixat pentru a depune raportul de expertiză;

(c) desemnarea părților la procedură;

(d) indicarea drepturilor de care se poate folosi în temeiul prevederilor articolului 62 alineatele (2), (3) și (4).

(3) În scopul elaborării raportului expertului, Oficiul poate să solicite oficiului de examinare care a efectuat examinarea tehnică a soiului cercetat să pună la dispoziția expertului materialul necesar în conformitate cu indicațiile acestuia din urmă. Dacă este necesar, Oficiul poate, de asemenea, să someze părțile la procedură sau persoanele terțe să prezinte expertului acest material.

(4) Un exemplar din raportul scris și, dacă este cazul, o traducere a acestui raport se înmânează părților la procedură.

(5) Experții pot fi recuzați de către părțile la procedură. Articolul 48 alineatul (3) și articolul 81 alineatul (2) din regulamentul de bază se aplică *mutatis mutandis*.

(6) Articolul 13 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică, *mutatis mutandis*, experților numiți de către Oficiu. Când numește un expert, Oficiul îl informează pe acesta asupra caracterului confidențial al datelor cu care urmează să lucreze.

Articolul 62

Cheltuielile referitoare la anchetă

(1) Oficiul poate condiționa efectuarea anchetei de depunerea pe lângă numitul Oficiu de către partea care a cerut ancheta respectivă a unei sume al cărei cuantum total este stabilit de către Oficiu pe baza unei estimări a cheltuielilor.

(2) Martorii și experții convocați de către Oficiu, care se înfățișează înaintea acestuia, au dreptul la decontarea adecvată a cheltuielilor de deplasare și de ședere. Acestora li se poate acorda un avans pentru cheltuieli.

(3) Martorii care au dreptul la o decontare în temeiul alineatului (2) au, printre altele, dreptul la o indemnizație corespunzătoare pentru a compensa lipsa de câștig, iar experții au dreptul, cu excepția cazului în care fac parte din personalul oficiilor de examinare, la onorarii pentru plata muncii prestate. Aceste indemnizații sau onorarii sunt plătite martorilor după efectuarea anchetei, iar experților după ce și-au îndeplinit misiunea.

(4) Plata sumelor datorate în temeiul alineatelor (2) și (3) se face de către Oficiu în conformitate cu modalitățile și baremele prevăzute în anexa I.

Articolul 63

Procesul-verbal al procedurii orale și al anchetei

(1) Procedura orală și ancheta sunt consemnate într-un proces-verbal care conține esența procedurii orale și a anchetei, declarațiile relevante ale părților la procedură și depozițiile respectivelor părți, ale martorilor și ale experților, precum și rezultatul eventualelor descinderi la fața locului.

(2) Procesul-verbal al depoziției unui martor, expert sau a unei părți la procedură îi este citit acestuia/acesteia sau îi este prezentat spre luare la cunoștință. În procesul-verbal se face mențiunea că această formalitate a fost îndeplinită și că procesul-verbal a fost aprobat de către autorul depoziției. În cazul în care autorul nu îl aprobă, se ia notă de obiecțiile sale.

(3) Procesul-verbal este semnat de către agentul care l-a întocmit și de către agentul care a condus procedura orală sau ancheta.

(4) Părțile la procedură primesc o copie a procesului-verbal și, dacă este cazul, o traducere a acestuia.

CAPITOLUL III

Notificări

Articolul 64

Dispoziții generale privind notificările

(1) În cadrul procedurilor desfășurate în fața Oficiului, documentele care trebuie prezentate unei părți la procedură se înmânează în formă originală, sub forma unei copii nelegalizate sau a unui text realizat pe calculator. Documentele care provin de la alte părți la procedură pot fi transmise sub formă de copii nelegalizate.

(2) În cazul în care una sau mai multe părți la procedură au desemnat un mandatar, notificarea este adresată mandatarului în conformitate cu dispozițiile alineatului (1).

(3) Notificarea se face:

(a) pe cale poștală, în conformitate cu articolului 65;

(b) prin înmânare, în conformitate cu articolul 66;

(c) prin publicare, în conformitate cu articolului 67; sau

(d) prin mijloace electronice sau prin orice alte mijloace tehnice, în conformitate cu paragraful al doilea.

Președintele Oficiului stabilește detaliile privind notificările efectuate prin mijloace electronice.

(4) Documentele sau copiile acestora care se referă la acțiuni pentru care notificările sunt prevăzute la articolul 79 din regulamentul de bază se transmit pe cale poștală prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire; scrisoarea se poate transmite și prin mijloace electronice, care se stabilesc de către președintele Oficiului.

Articolul 65

Notificarea pe cale poștală

(1) Notificările către destinatarii care nu au domiciliu, sediu sau reședință în Comunitate și care nu au desemnat un mandatar în conformitate cu articolul 82 din regulamentul de bază sunt făcute de Oficiu prin expedierea prin poștă a documentelor, în plic obișnuit, la ultima adresă cunoscută a destinatarului. Notificarea este considerată făcută la expedierea ei prin poștă, chiar dacă scrisoarea este înapoiată expeditorului întrucât nu a putut fi înmânată destinatarului acesteia.

(2) În cazul în care notificarea se face prin scrisoare recomandată cu sau fără confirmare de primire, aceasta este considerată înmânată destinatarului în a zecea zi de la trimiterea prin poștă, în afară de cazul în care scrisoarea nu i-a parvenit sau i-a parvenit acestuia numai la o dată ulterioară; în cazul unei contestații, Oficiului îi revine sarcina de a stabili dacă scrisoarea a ajuns la destinație sau, dacă este cazul, data primirii acesteia de către destinatar.

(3) Notificarea prin scrisoare recomandată cu sau fără confirmare de primire este considerată făcută, chiar dacă destinatarul refuză scrisoarea sau refuză să confirme primirea.

(4) Dreptul statului pe teritoriul căruia se face notificarea se aplică aspectelor notificării pe cale poștală care nu sunt prevăzute în alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 66

Notificarea prin înmânare

Înștiințarea oficială poate fi făcută în localul Oficiului prin înmânare directă la destinatar a documentului, cu confirmarea de primire a acestuia. Înștiințarea este considerată făcută chiar dacă destinatarul refuză să accepte documentul sau să confirme primirea acestuia.

Articolul 67

Notificarea prin publicare

În cazul în care adresa destinatarului nu poate fi stabilită sau dacă notificarea prevăzută la articolul 64 alineatul (4) nu a putut fi făcută, nici după o a doua tentativă din partea Oficiului, notificarea se face prin publicare într-un periodic menționat la articolul 89 din regulamentul de bază. Președintele Oficiului stabilește modalitățile publicării.

Articolul 68

Viciile de notificare

În cazul în care Oficiul nu este în măsură să probeze că documentul parvenit destinatarului a fost notificat corespunzător sau dacă dispozițiile referitoare la notificare nu au fost respectate, documentul este considerat notificat la o dată pe care Oficiul o fixează ca dată a primirii.

CAPITOLUL IV

Termenele și întreruperea procedurii

Articolul 69

Stabilirea termenelor

(1) Toate termenele se exprimă în ani, luni, săptămâni sau zile.

(2) Toate termenele încep din ziua următoare datei evenimentului pentru care se stabilește termenul, indiferent că este vorba de un act sau de expirarea unui termen anterior. În cazul în care nu există dispoziții contrare, atunci când actul în cauză este o notificare, primirea documentului notificat reprezintă momentul de la care începe să curgă termenul.

(3) Fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), termenul începe să curgă din a cincisprezecea zi care urmează zilei de publicare a actului pentru care se stabilește, indiferent dacă acțiunea este o notificare prin publicare prevăzută la articolul 67, o decizie a Oficiului care nu a fost notificată persoanei în cauză sau orice acțiune a unei părți la procedură care trebuie să facă obiectul unei publicări.

(4) Atunci când un termen este exprimat în unul sau mai mulți ani, el expiră în anul care trebuie considerat, în aceeași lună și aceeași zi în care a avut loc evenimentul în cauză; cu toate acestea, dacă luna luată în considerare nu conține data respectivă, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(5) Atunci când se calculează pentru una sau mai multe luni, un termen expiră în luna care trebuie considerată, în ziua care cade în aceeași dată cu ziua în care a avut loc evenimentul în cauză; cu toate acestea, dacă luna considerată nu conține data respectivă, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(6) Atunci când se calculează pentru una sau mai multe săptămâni, un termen expiră în săptămâna care trebuie considerată, în ziua care cade în aceeași dată cu ziua în care a avut loc evenimentul în cauză.

Articolul 70

Durata termenului

Atunci când regulamentul de bază sau prezentul regulament prevede un termen stabilit de către Oficiu, acest termen nu poate fi mai scurt de o lună sau mai lung de trei luni. În cazuri particulare termenul poate fi prelungit până la șase luni, în urma unei cereri prezentate înainte de expirarea acestuia.

Articolul 71

Prelungirea termenelor

(1) În cazul în care un termen expiră într-o zi în care nu pot fi depuse documente la Oficiu sau într-o zi în care la sediul acestuia nu se distribuie corespondența obișnuită, din alte motive decât cele prevăzute la alineatul (2), termenul se amână până în prima zi imediat următoare în care documentele pot fi depuse și în care se distribuie corespondența obișnuită. Zilele menționate în prima teză sunt stabilite și comunicate de către președintele Oficiului înainte de începutul fiecărui an calendaristic.

(2) În cazul în care un termen expiră într-o zi în care are loc o întrerupere generalizată sau o perturbare a distribuirii poștei într-un stat membru sau între un stat membru și Oficiu, termenul se prelungește până în prima zi imediat următoare sfârșitului perioadei de întrerupere sau perturbare a distribuirii poștei către părțile implicate în procedură care au domiciliul, sediul sau reprezentanța în statul respectiv sau care au desemnat mandatari având sediul în statul respectiv. În cazul în care statul în cauză este statul în care se află sediul Oficiului, prezenta dispoziție se aplică tuturor părților la procedură. Durata acestei perioade de întrerupere sau de perturbare este stabilită și comunicată de către președintele Oficiului.

În ce privește documentele transmise prin mijloace electronice, primul paragraf se aplică *mutatis mutandis* în cazurile în care există o întrerupere a conexiunii Oficiului cu mijloacele electronice de comunicare.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* agențiilor naționale mandatate și serviciilor Oficiului înființate în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum și oficiilor de examinare.

Articolul 72

Întreruperea procedurii

(1) Procedura în fața Oficiului este întreruptă:

(a) în caz de deces sau de incapacitate a solicitantului sau a titularului unei protecții comunitare a soiurilor de plante, a solicitantului unui drept de exploatare acordat de către Oficiu sau a persoanei abilitate să beneficieze de acest drept de exploatare, sau a mandatarului uneia dintre părțile la procedură; sau

(b) în cazul în care, din cauza unei acțiuni angajate împotriva bunurilor sale, una dintre persoane este împiedicată, din motive juridice, să urmeze procedura în fața Oficiului.

(2) După înscrierea în registrul corespunzător a datelor necesare referitoare la identitatea persoanei îndreptățite să urmeze procedura în calitate de parte la procedură sau de mandatar, Oficiul comunică persoanei respective, precum și celorlalte părți la procedură, că aceasta va fi reluată la expirarea termenului stabilit de către Oficiu.

(3) Termenul în vigoare reîncepe să curgă din ziua reluării procedurii.

(4) Întreruperea procedurii nu împiedică continuarea examinării sau a verificării tehnice a soiului în cauză efectuate de către un oficiu de examinare, dacă taxele aferente au fost plătite Oficiului.

CAPITOLUL V

Mandatarii

Articolul 73

Desemnarea mandatarului

(1) Toate desemnările de mandatari se comunică Oficiului. Comunicarea menționează numele și adresa mandatarului; articolul 2 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (4) din prezentul regulament, comunicarea prevăzută la alineatul (1) indică, de asemenea, orice raport de subordonare între mandatar și partea la procedură. Un angajat al unei părți la procedură nu poate fi desemnat drept mandatar în sensul articolului 82 din regulamentul de bază.

(3) În caz de nerespectare a dispozițiilor de la alineatele (1) și (2), comunicarea este considerată neprimită.

(4) Un mandatar al cărui mandat încetează își păstrează calitatea de mandatar până când încheierea mandatului său se notifică la Oficiu. Cu toate acestea, sub rezerva unor clauze contrare ale mandatului, pentru Oficiu mandatul încetează în caz de deces al mandantului.

(5) Dacă mai multe părți la procedură acționând în comun nu au notificat la Oficiu desemnarea unui mandatar, prima parte la procedură numită într-o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante, într-un drept de exploatare sau într-o reclamație este considerată mandatar al celeilalte sau al celorlalte părți la procedură.

Articolul 74

Acreditarea mandatarilor

(1) Atunci când desemnarea unui mandatar este comunicată Oficiului, acreditarea necesară semnată în acest scop este înaintată spre a fi depusă la dosar în termenul stabilit de către Oficiu, în afara cazului în care există vreo decizie contrară. În cazul în care acreditarea nu este depusă în termenul stabilit, actele procedurale efectuate de către mandatar sunt considerate nule.

(2) Acreditarea se poate referi la una sau mai multe proceduri și trebuie prezentată într-un număr corespunzător de exemplare. Se poate depune o acreditare generală abilitând un mandatar să reprezinte persoana care îl mandatează în toate procedurile care o privesc pe aceasta din urmă. Documentul care materializează această acreditare generală poate fi depus într-un singur exemplar.

(3) Președintele Oficiului poate defini conținutul acreditărilor, inclusiv al acreditării generale menționate la alineatul (2), și poate remite gratuit celor interesați formularele acestor acreditări.

CAPITOLUL VI

Repartizarea și determinarea costurilor

Articolul 75

Repartizarea costurilor

(1) Problema repartizării costurilor trebuie rezolvată printr-o hotărâre pronunțată cu privire la cererea de revocare sau de anulare a unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau printr-o decizie privind recursul.

(2) În caz de repartizare a costurilor în temeiul articolului 85 alineatul (1) din regulamentul de bază, Oficiul indică această repartizare în motivele deciziei privind cererea de revocare sau de anulare a unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau ale deciziei privind recursul. Părțile la procedură nu pot să se folosească de omisiunea acestei indicații.

Articolul 76

Determinarea cheltuielilor

(1) O cerere pentru determinarea cheltuielilor poate fi admisă numai dacă se întemeiază pe o decizie emisă și, în cazul în care această decizie a făcut obiectul unui recurs, pe o decizie a camerei de recurs. La cerere trebuie să se anexeze o descriere a cheltuielilor însoțită de documentele justificative.

(2) Cheltuielile pot fi determinate imediat ce s-a stabilit credibilitatea lor.

(3) Atunci când o parte la procedură suportă cheltuielile prezentate de către altă parte, ea nu este obligată să deconteze alte cheltuieli în afara celor menționate la alineatul (4). Dacă partea care obține câștig de cauză este reprezentată prin mai mult de un consilier, avocat sau alt reprezentant, partea care pierde suportă cheltuielile prevăzute în alineatul (4) numai pentru una dintre aceste persoane.

(4) Cheltuielile esențiale în derularea unei proceduri cuprind:

(a) cheltuieli legate de martori și experți, plătite de către Oficiu acestora din urmă;

(b) cheltuieli de deplasare și de ședere prezentate de către partea la procedură și de către un consilier, de către un avocat sau de către orice alt mandatar al acestei părți în fața Oficiului, în limitele baremelor care se aplică martorilor și experților și care figurează în anexa I;

(c) remunerația unui consilier, avocat sau orice alt reprezentant desemnat ca mandatar al unei părți la procedură în fața Oficiului, în limitele baremelor care figurează în anexa I.

Articolul 77

Achitarea cheltuielilor

În caz de achitare a cheltuielilor în sensul articolului 85 alineatul (4) din regulamentul de bază, Oficiul confirmă această achitare printr-o comunicare adresată părților la procedură menționate. Dacă această comunicare confirmă existența unui acord asupra sumei totale a cheltuielilor ce urmează a fi achitată, o cerere de determinare a cheltuielilor este inacceptabilă.

TITLUL V

INFORMAȚII PUSE LA DISPOZIȚIA PUBLICULUI

CAPITOLUL I

Registre, inspecție publică și publicări

Secțiunea 1

Registre

Articolul 78

Înscrierea în registre a datelor privind procedurile și protecția comunitară a soiurilor de plante

(1) „Alte detalii" menționate la articolul 87 alineatul (3) din regulamentul de bază, înscrise în Registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante, reprezintă:

(a) data publicării, dacă această publicare este un eveniment care trebuie luat în considerare pentru calculul unui termen;

(b) opozițiile formulate precum și data la care acestea au fost formulate, numele și adresa persoanei care a făcut opoziție și a mandatarului acesteia;

(c) datele referitoare la dreptul de prioritate (data cererii anterioare și statul unde aceasta a fost înaintată);

(d) acțiunile angajate în temeiul revendicărilor menționate la articolul 98 alineatul (4) și la articolul 99 din regulamentul de bază și referitoare la dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante, precum și hotărârile definitive și hotărârile care încheie prin orice alt mijloc aceste acțiuni.

(2) „Alte detalii" menționate la articolul 87 alineatul (3) din regulamentul de bază, înscrise, la cerere, în Registrul de protecție comunitară a soiurilor de plante, reprezintă:

(a) instituirea unei siguranțe reale sau a unui drept real întemeiat pe un titlu de protecție comunitară a soiurilor de plante; sau

(b) acțiunile angajate în temeiul revendicărilor menționate la articolul 98 alineatele (1) și (2) și la articolul 99 din regulamentul de bază care se referă la dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante, precum și hotărârile definitive și hotărârile care încheie prin orice alt mijloc aceste acțiuni.

(3) Președintele Oficiului stabilește modalitățile de înscriere a acestor date și poate să decidă asupra înscrierii unor detalii suplimentare în registru în scopul gestionării Oficiului.

Președintele Oficiului stabilește forma registrelor. Registrele pot fi păstrate sub forma unei baze de date electronice.

Articolul 79

Înscrierea unui transfer al unei protecții comunitare a soiurilor de plante

(1) Transferul unui drept la protecția comunitară a soiurilor de plante se înscrie în Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante la prezentarea unui înscris al documentului de transfer, a unor documente oficiale care confirmă transferul sau a unor extrase din acest act sau din aceste documente, suficiente pentru a constata transferul. Oficiul păstrează în dosarele sale o copie a documentelor justificative respective.

Președintele Oficiului stabilește forma și condițiile în care documentele justificative respective trebuie păstrate în dosarele sale.

(2) Înscrierea unui transfer nu poate fi respinsă decât în caz de nerespectare a condițiilor stabilite la alineatul (1) și la articolul 23 din regulamentul de bază.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică oricărui transfer al calității de titular al dreptului de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru care s-a înregistrat o cerere în Registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante. Orice referire la Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante este înțeleasă ca referire la Registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante.

Articolul 80

Condițiile de înscriere în registru

Fără a se aduce atingere celorlalte dispoziții din regulamentul de bază sau din prezentul regulament, orice persoană interesată poate înainta o cerere de înscriere în registre sau de radiere a unei înscrieri din registre. Această cerere este prezentată în scris și este însoțită de documente justificative.

Articolul 81

Condițiile de înscriere în registru în cazuri particulare

(1) În cazul în care o protecție comunitară a soiurilor de plante, cerută sau acordată, este implicată într-o procedură de lichidare judiciară sau într-o procedură similară, la cererea autorității naționale competente această situație va face obiectul unei înscrieri gratuite în Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante. La fel, această înscriere se radiază gratuit la cererea autorității naționale competente.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* acțiunilor angajate cu respectarea revendicărilor menționate la articolele 98 și 99 din regulamentul de bază, precum și hotărârilor definitive și hotărârilor care încheie prin orice alt mijloc aceste acțiuni.

(3) În caz de identificare a soiurilor ca fiind soiuri inițiale și soiuri esențial derivate, părțile la procedură pot prezenta o cerere de înscriere comună sau individuală. Dacă o singură parte la procedură prezintă o cerere de înscriere, aceasta va fi însoțită, în locul cererii celeilalte părți la procedură, de un înscris suficient al actelor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (h) din regulamentul de bază.

(4) Cererile de înscriere a drepturilor de exploatare contractuală exclusivă sau de instituire a siguranței reale sau de drepturi reale întemeiate pe un titlu de protecție comunitară a soiurilor de plante trebuie să fie însoțite de înscrisuri suficiente.

Articolul 82

Inspecția publică a registrelor

(1) Registrele sunt deschise inspecției publice în sediile Oficiului.

Accesul la registrele și documentele deținute este autorizat în conformitate cu aceleași norme și în aceleași condiții ca și cele care reglementează accesul la documentele deținute de Oficiu în conformitate cu dispozițiile articolului 84.

(2) Inspecția registrelor la fața locului este gratuită.

Elaborarea și trimiterea unor extrase din registre sub orice formă, care necesită o operațiune de prelucrare sau de manipulare a datelor, alta decât simpla reproducere a unui document sau a unor părți de document, necesită perceperea unei taxe.

(3) Președintele Oficiului poate organiza o inspecție publică a registrelor în sediile agențiilor naționale mandatate sau ale serviciilor Oficiului desemnate în acest scop, în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din regulamentul de bază.

Secțiunea 2

Păstrarea documentelor, inspecția publică a documentelor și a probelor de cultură

Articolul 83

Păstrarea dosarelor

(1) Documentele, fie în formă originală, fie în copii referitoare la proceduri, se păstrează în dosare purtând numărul procedurii. Fac excepție documentele privind excluderile sau obiecțiile ridicate față de membrii camerei de recurs și față de membrii personalului Oficiului sau al oficiului de examinare în cauză, care sunt păstrate separat.

(2) Oficiul păstrează un exemplar al dosarului menționat la alineatul (1) (exemplar de dosar) care este considerat exemplar autentic și complet al dosarului. Oficiile de examinare pot păstra un exemplar al documentelor referitoare la proceduri (exemplarul oficiului de examinare), dar eliberează originalele de care nu dispune Oficiul.

(3) Documentele originale depuse la dosar de părțile implicate în proceduri care stau la baza oricăror dosare electronice pot fi eliminate după o perioadă care urmează primirii lor de către Oficiu.

(4) Președintele Oficiului stabilește detaliile referitoare la forma în care trebuie păstrate dosarele, perioada în care dosarele trebuie păstrate și perioada menționată la alineatul (3).

Articolul 84

Accesul la documentele deținute de Oficiu

(1) Consiliul de administrație adoptă modalitățile practice de acces la documentele deținute de Oficiu, inclusiv registrele.

(2) Consiliul de administrație decide asupra categoriilor de documente deținute de Oficiu care ar trebui puse direct la dispoziția publicului prin publicarea acestora, inclusiv sub formă electronică.

Articolul 85

Examinarea probelor de cultură

(1) Cererile de examinare a probelor de cultură sunt adresate în scris către Oficiu. Cu consimțământul acestuia, oficiul de examinare face demersurile necesare pentru a permite accesul la parcelele experimentale.

(2) Fără a se aduce atingere articolului 88 alineatul (3) din regulamentul de bază, dispozițiile prezentului regulament nu se opun deschiderii pentru public a parcelelor experimentale, cu condiția ca toate soiurile cultivate să fie protejate de un cod, ca oficiul de examinare responsabil să ia măsurile potrivite, aprobate de Oficiu, pentru a împiedica orice furt de material și să fie luate toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile solicitantului sau ale titularului dreptului la protecția comunitară a soiurilor de plante.

(3) Președintele Oficiului poate să stabilească modalitățile de procedură referitoare la examinarea probelor de cultură și să organizeze un control al măsurilor de securitate care trebuie luate în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 86

Informații confidențiale

Pentru a proteja caracterul confidențial al informațiilor furnizate, Oficiul pune gratuit la dispoziția solicitantului de protecție comunitară a soiurilor de plante formulare care permit acestuia din urmă să ceară un tratament confidențial al datelor referitoare la componentele menționate la articolul 88 alineatul (3) din regulamentul de bază.

Secțiunea 3

Publicarea

Articolul 87

Buletinul Oficial

(1) Buletinul care, în temeiul articolului 89 din regulamentul de bază, trebuie publicat cel puțin o dată la două luni se numește Buletinul Oficial al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante, denumit în continuare „Buletin Oficial".

(2) Informațiile înscrise în registre în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) literele (c) și (d), articolul 78 alineatul (2), precum și cu articolul 79 sunt, de asemenea, publicate în Buletinul Oficial.

(3) Președintele Oficiului stabilește modul în care se publică Buletinul Oficial.

Articolul 88

Publicarea cererilor de drepturi de exploatare care urmează a fi acordate de către Oficiu și hotărârile luate în privința acestor cereri

Data primirii cererilor de drepturi de exploatare care urmează a fi acordate de către Oficiu, data la care s-a luat o decizie în privința acestor cereri, numele și adresele părților la procedură, precum și tipul de hotărâre cerută sau luată sunt publicate în Buletinul Oficial. Dacă s-a hotărât acordarea unei licențe obligatorii, conținutul hotărârii trebuie, de asemenea, publicat.

Articolul 89

Publicarea recursurilor și a deciziilor luate în privința acestor recursuri

Data primirii unei notificări de recurs, data la care se ia o decizie privind acest recurs, numele și adresele părților la procedura de recurs și tipul de hotărâre cerută sau luată sunt publicate în Buletinul Oficial.

CAPITOLUL II

Cooperarea administrativă și judiciară

Articolul 90

Comunicarea informațiilor

(1) Schimbul de informații în temeiul articolului 90 din regulamentul de bază se face direct între autoritățile menționate la articolul respectiv.

(2) Oficiul poate să comunice sau să primească gratuit informațiile menționate la articolul 91 alineatul (1) din regulamentul de bază prin intermediul oficiilor competente pentru soiuri de plante din statele membre.

(3) Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* la comunicarea, de către oficiul de examinare sau către acesta, a informațiilor menționate la articolul 91 alineatul (1) din regulamentul de bază. Oficiul primește copia acestor comunicări.

Articolul 91

Examinarea efectuată de către sau prin intermediul instanțelor de judecată sau parchetelor din statele membre

(1) Examinarea dosarelor menționate la articolul 91 alineatul (1) din regulamentul de bază se referă la copiile dosarelor emise de Oficiu exclusiv în acest scop.

(2) Instanțele de judecată sau parchetele statelor membre pot, în cadrul procedurilor înaintate în fața lor, să pună documentele transmise de către Oficiu la dispoziția terților în scopul examinării. Această examinare se efectuează cu respectarea articolului 88 din regulamentul de bază. Oficiul nu percepe taxă pentru examinare.

(3) Atunci când se transmit documente către instanțele de judecată sau parchetele statelor membre, Oficiul indică restricțiile la care este supusă, în temeiul articolului 88 din regulamentul de bază, examinarea documentelor referitoare la cererile de protecție comunitară a soiurilor de plante sau la protecțiile acordate.

Articolul 92

Procedura de comisie rogatorie

(1) Fiecare stat membru numește o autoritate centrală care se angajează să primească comisii rogatorii emise de către Oficiu și să le transmită instanței de judecată sau autorității competente în scopul executării lor.

(2) Oficiul redactează comisiile rogatorii în limba instanței de judecată sau a autorității competente sau anexează la acestea o traducere în limba respectivă.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (5), instanța de judecată sau autoritatea competentă aplică propria sa lege națională în ceea ce privește procedura care va fi urmată în executarea comisiilor rogatorii. Ea folosește în special mijloacele de constrângere corespunzătoare prevăzute în dreptul său național.

(4) Oficiul este informat despre data și locul în care se va trece la anchetă sau la orice altă măsură și înștiințează în acest sens părțile la procedură, martorii și experții implicați.

(5) La cererea Oficiului, instanța de judecată sau autoritatea competentă autorizează membrii interesați ai personalului Oficiului să asiste la această fază a procedurii și să interogheze orice persoană care face o depoziție, fie în mod direct, fie printr-un intermediar al instanței de judecată sau al autorității menționate anterior.

(6) Executarea comisiilor rogatorii nu atrage plata unei taxe sau a unei cheltuieli, indiferent de natura sa. Cu toate acestea, statul membru în care sunt executate comisiile rogatorii are dreptul să pretindă Oficiului decontarea remunerațiilor plătite experților și interpreților, precum și a cheltuielilor care rezultă din aplicarea procedurii prevăzute la alineatul (5).

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 93

Regulamentul (CE) nr. 1239/95 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.

Articolul 94

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 septembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

ANEXA I

1. Indemnizația destinată acoperirii cheltuielilor de deplasare și de ședere, plătită martorilor și experților în temeiul articolului 62 alineatul (2) din prezentul regulament de aplicare, se calculează după cum urmează:

1.1. Cheltuieli de deplasare

Pentru o deplasare dus-întors între domiciliu sau sediu și locul unde se desfășoară procedura orală sau ancheta, decontarea se efectuează pe următoarele baze:

(a) costul transportului pe cale ferată la clasa întâi, inclusiv suplimentele obișnuite, dacă distanța totală pe cel mai scurt traseu feroviar nu depășește 800 de kilometri;

(b) costul transportului aerian clasa „turist", dacă distanța totală pe cel mai scurt traseu feroviar depășește 800 de kilometri sau dacă traseul implică o traversare maritimă.

1.2. Cheltuielile de ședere sunt asimilate indemnizației zilnice de serviciu pentru funcționari, prevăzută la articolul 13 din anexa VII la Statutul funcționarilor Comunităților Europene.

1.3. În cazul în care un martor sau un expert este convocat în cadrul unei proceduri în fața Oficiului, el primește, o dată cu convocarea, un ordin de deplasare conținând o indicare detaliată a sumelor care pot fi decontate în temeiul punctelor 1.1 și 1.2, precum și un formular de cerere pentru un avans de plată. Pentru ca avansul să poată fi achitat unui martor sau unui expert, este necesar ca drepturile acestuia să fie confirmate de către membrul personalului Oficiului care a dispus măsura sau, în caz de procedură de recurs, de către președintele camerei de recurs competente. Formularul de cerere trebuie trimis Oficiului în vederea acestei confirmări.

2. Indemnizația plătită martorilor în temeiul articolului 62 alineatul (3) din prezentul regulament pentru a compensa lipsa de câștig se calculează după cum urmează:

2.1. Dacă un martor este nevoit să lipsească o perioadă mai mică sau egală cu 12 ore, indemnizația pentru a compensa lipsa de câștig este egală cu a șaizecea parte din salariul de bază lunar al unui membru al personalului Oficiului de grad AD 12, prima treaptă.

2.2. Dacă un martor este nevoit să lipsească o perioadă mai mare de 12 ore, el are dreptul la o indemnizație suplimentară egală cu a șasea parte din salariul de bază prevăzut la punctul 2.1 pentru fiecare nouă tranșă începută de 12 ore.

3. Remunerația plătită unui expert în temeiul articolului 62 alineatul (3) din prezentul regulament se determină de la caz la caz, ținându-se seama de propunerile înaintate de către expertul interesat. Oficiul poate hotărî să invite părțile la procedură să-și prezinte observațiile asupra sumelor propuse. Remunerația va putea fi plătită expertului numai dacă acesta prezintă documente care să dovedească faptul că nu este un membru al personalului unui oficiu de examinare.

4. Plata către martori sau experți a indemnizației pentru a compensa lipsa de câștig sau a remunerațiilor menționate la punctele 2 și 3 este efectuată doar cu condiția ca drepturile martorilor sau ale experților în cauză să fie confirmate de către membrul personalului Oficiului care a dispus măsura sau, în caz de procedură de recurs, de către președintele camerei de recurs competente.

5. Plata către consilier, avocat, sau oricare alt reprezentant însărcinat să reprezinte o parte la procedură în calitate de mandatar al părților, a remunerației prevăzute la articolul 76 alineatul (3) și articolul 76 alineatul (4) litera (c) din prezentul regulament este suportată de către cealaltă parte la procedură, fără a se putea depăși următoarele limite:

(a) în cazul unei proceduri de recurs, excluzând măsurile de anchetă implicând audierea unor martori, avizul expertului sau o descindere la fața locului: 500 EUR;

(b) în cazul unei măsuri de anchetă în cadrul unei proceduri de recurs, implicând audierea de martori, avizul expertului sau o descindere la fața locului: 250 EUR;

(c) pentru o procedură de revocare sau de anulare a protecției comunitare a soiurilor de plante: 250 EUR.

ANEXA II

Regulamentul abrogat și lista modificărilor ulterioare

Regulamentul (CE) nr. 1239/95 al Comisiei	(JO L 121, 1.6.1995, p. 37)
Regulamentul (CE) nr. 448/96 al Comisiei	(JO L 62, 13.3.1996, p. 3)
Regulamentul (CE) nr. 2181/2002 al Comisiei	(JO L 331, 7.12.2002, p. 14)
Regulamentul (CE) nr. 1002/2005 al Comisiei	(JO L 170, 1.7.2005, p. 7)
Regulamentul (CE) nr. 355/2008 al Comisiei	(JO L 110, 22.4.2008, p. 3)

ANEXA III

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 1239/95	Prezentul regulament
Articolele 1-14	Articolele 1-14
Articolul 15 alineatele (1), (2) și(3)	Articolul 15 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 15 alineatul (4)	—
Articolul 15 alineatele (5) și (6)	Articolul 15 alineatele (5) și (6)
Articolele 16-26	Articolele 16-26
Articolul 27 alineatul (1) de la prima până la a patra liniuță	Articolul 27 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 27 alineatele (2) și (3)	Articolul 27 alineatele (2) și (3)
Articolul 27 alineatul (4) de la prima până la a patra liniuță	Articolul 27 alineatul (4) literele (a)-(d)
Articolele 28-40	Articolele 28-40
Articolul 41 prima teză	Articolul 41 alineatul (1)
Articolul 41 alineatele (1)-(4)	Articolul 41 alineatele (2)-(5)
Articolele 42-64	Articolele 42-64
Articolul 65 alineatele (2)-(5)	Articolul 65 alineatele (1)-(4)
Articolele 66-92	Articolele 66-92
Articolul 93 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 93 alineatele (2) și (3)	—
Articolul 94	—
—	Articolul 93
Articolul 95	Articolul 94
Anexă	Anexa I
—	Anexele II și III